

W społeczeństwie funkcjonuje wiele błędnych poglądów, mitów, stereotypów na temat przemocy w rodzinie. Powstrzymują one osoby pokrzywdzone od ujawniania problemu. Osoby doznające przemocy często same nie wierzą w możliwość uzyskania pomocy. W mitach znajdują potwierdzenie dla potrzeby pozostawania w związku z oprawcą. Również świadkowie, na podstawie mitów usprawiedliwiają swoją bezczynność; tłumaczą sobie obawy przed zdecydowanym sprzeciwem wobec przemocy, działaniem, które mogłoby skutkować skuteczną pomocą. Tym sposobem, osoby stosujące przemoc otrzymują ciche przyzwolenie na swe działania, a brak reakcji otoczenia staje się - przy okazji - usprawiedliwieniem dla ich czynów.

Tegoroczna Kampania „Białej Wstążki” ma zachęcić mieszkańców Tarnowa do zdecydowanej reakcji na akty przemocy, a osoby doświadczające przemocy - do ujawniania doznawanej krzywdy.

Poniżej przedstawiamy przykłady mitów, stereotypowego myślenia, jakie każą społeczeństwu czynić z przemocy tajemnicę. Wszystkie one nie mają nic wspólnego z realnym życiem osób doświadczających przemocy w rodzinie; zakłamują prawdziwy obraz funkcjonowania osób uwikłanych w przemoc.

W ciągu kolejnych dni obalimy kilka z nich, by uświadomić wagę problemu, uwrażliwić wszystkich na potrzebę pomocy osobom pokrzywdzonym oraz zmotywować ofiary do ujawniania doznawanej krzywdy.

Przykłady funkcjonujących w społeczeństwie mitów dotyczących przemocy w rodzinie:

MIT: Przemoc w rodzinie to „prywatna sprawa”, nie wolno się wtrącać. Nie ujawnia się spraw rodzinnych.

MIT: Przemoc w rodzinie dotyczy tylko patologii.

MIT: Ofiary przemocy same są sobie winne, często prowokują. Skoro pozostają w związkach – akceptują przemoc.

MIT: Gdyby naprawdę cierpiały, odeszłyby od sprawców. Dla dobra dzieci nie rozbija się rodziny.

MIT: Przemoc, która nie pozostawia widocznych śladów na ciele, to nie przemoc. Nie ma po co zgłaszać. Gwałt w małżeństwie nie istnieje. Wstydem jest korzystanie z pomocy.

MIT: Dziecko, które jest TYLKO jej świadkiem, nie doznaje przemocy.

Wszystkie mity:

Usprawiedliwiają obojętność świadków!

Zmuszają ofiary do milczenia!

Sprawców utwierdzają w przekonaniu o bezkarności ich czynów!

MIT 4. Gdyby naprawdę cierpiały, odeszłyby od sprawców. Dla dobra dzieci nie rozbija się rodziny.

Fakt, że osoby doznające przemocy w rodzinie nie odchodzą od sprawcy, wynika zwykle z ich zależności od krzywdzących, z trudności mieszkaniowych, z przekonań odnośnie małżeństwa, z poglądów wynikających z wiary, z nacisków sprawcy, rodziny, kolegów, sąsiadów, z poczucia braku skutecznych rozwiązań, obojętności otoczenia.

Sprawca niejednokrotnie grozi, że ofiarę zabije, że popełni samobójstwo, skrzywdzi dzieci. Uprzedza, że i tak nikt jej nie uwierzy, chce uczynić z niej - w opinii innych - osobę chorą psychicznie; grozi, że niezależnie gdzie pójdzie i tak ją odnajdzie, że odbierze jej dzieci, zrujnuje pracę, itd.

Przyczynami trwania w toksycznym, czy nawet zabójczym związku nie jest uwielbienie dla cierpienia i bicia, izolacji, ale strach, zależność ekonomiczna, brak poczucia sprawstwa, wpędzenie w poczucie winy ofiary, brak innych możliwości zamieszkania, obawa przed zakłócaniem życia dzieciom, obojętność bliskich i świadków przemocy, poczucie bezsilności, niewiedza gdzie szukać pomocy, itp. Często też - zawierzenie błędnym mitom.

W opinii społecznej pokutują przekonania: że dziecko - niezależnie od sposobu funkcjonowania rodziny - zawsze powinno wychowywać się z obydwójgiem rodziców; że „nieważne jaki ojciec/matka, byleby byli”, że każdy związek „jest na dobre i na złe”, więc trzeba znosić jego trudy, rozwód jest większą krzywdą dla dziecka niż przemoc, „poniesienie odpowiedzialności przez sprawcę, szczególnie jeśli byłaby to kara pozbawienia wolności, obciąży dodatkowo dziecko, bo będzie miało ojca/matkę z wyrokiem”.

Życie (badania, doświadczenie, rozmowy, fakty) pokazuje, że wychowywanie dziecka w rodzinie przemocowej obciąża, niesie ze sobą długotrwałe, a czasem nawet tragiczne skutki. Właśnie DLA DOBRA DZIECI czasem lepiej się rozstać, aniżeli wychowywać je w toksycznym związku.

Ważne jest by zrozumieć i pamiętać, że odpowiedzialność za przemoc ponosi zawsze sprawca, niezależnie od działań osoby pokrzywdzonej. Istotne, by nie być obojętnym – REAGOWAĆ!

Jeżeli jesteś świadkiem przemocy lub jej doznajesz, albo też stosujesz przemoc i chcesz zmienić swoje zachowania, możesz skontaktować się z Tarnowskim Ośrodkiem Interwencji Kryzysowej i Wsparcia Ofiar Przemocy – pomożemy Ci w znalezieniu rozwiązań problemów.

TOIKiWOP
ul. Szarych Szeregów 1
33-101 Tarnów
Tel. 14 655 36 36
5005830047
mail: toikiwop@oik.tarnow.pl

(czynny całodobowo)

Instytucjami, od których możesz oczekiwać pomocy są, np. Policja, Prokuratura, ośrodki pomocy społecznej, placówki medyczne i oświatowe, Komisje Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Podczas kontaktu z osobą pokrzywdzoną przemocą ważne jest:

- wysłuchanie jej,
- nie ocenianie, nie krytykowanie, nie wpędzanie w poczucie winy,
- zapewnienie o tym, że ma prawo szukać pomocy (można wskazać jej na instytucje pomocowe),
- zawiadomienie osób, które zajmują się udzielaniem pomocy w sytuacjach kryzysowych, zadzwonienie na numer alarmowy 112 lub bezpośrednio na Policję;

Można zaproponować towarzyszenie podczas wizyty na komisariacie, w prokuraturze lub w ośrodku pomocy społecznej bądź w TOIKiWOP, itp.

Należy pamiętać, że nawet jeśli nie posiadamy specjalistycznej wiedzy, na przykład nie jesteśmy terapeutami, psychologami, możemy pomóc. Zrozumienie i wsparcie okazane osobie doznającej przemocy może być przełomowe, a nawet ocalić jej życie.

Pamiętajmy także, że stosowanie przemocy jest przestępstwem ściganym z urzędu. Zgodnie z art. 304 Kodeksu postępowania karnego każdy, kto dowie się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym odpowiednie instytucje.

Źródła internetowe: (+dostęp)

[Co robić, gdy jestem świadkiem przemocy? • Marta Melka-Roszczyk • Poznań](https://sjp.pwn.pl/slowniki/mit.html)

<https://sjp.pwn.pl/slowniki/mit.html>

<http://www.mops.turek.pl/pl/3/strona/1/29/>

http://www.rops-bialystok.pl/ppwr/?page_id=8

[Fakty i mity dotyczące przemocy - Fundacja ART](#)

<https://sjp.pwn.pl/slowniki/mit.html>

<http://www.mops.turek.pl/pl/3/strona/1/29/>

[Jak rozpoznać przemoc psychiczną? Rodzaje, objawy | HelloZdrowie](#)

[Mity o przemocy | Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wieliczce \(mgopswieliczka.pl\)](#)

[Mity, stereotypy i przekonania \(niebieskalinia.info\)](#)